

- β'. Τίς ὁ τρόπος τῆς δαιμονικῆς ἐνεργείας. 313.
 γ'. Ὅτι πολυσχιδῆς καὶ πολυγνώμων ἡ περὶ θεῶν τοῖς Ἑλλήσι συνέστη δεισιδαιμονία. 316.
 δ'. Περὶ τοῦ πονηρῶν δαιμόνων εἶναι τὰ παρὰ τοῖς ἔθνεσι μαντεῖα καὶ χρηστήρια. 317.
 ε'. Περὶ τοῦ λανθανούσας δαιμόνων περιέχειν ἱστορίας τὰς μυθικὰς ὡς περὶ θεῶν διηγήσεις. 324.
 ς'. Ὡς θανάτου ποιητικοί εἰσιν οἱ λεγόμενοι αὐτῶν ἀγαθοὶ δαίμονες. 329.
 ζ'. Ὅτι καὶ ἐρωτικαῖς ἡδυπαθείαις ἐξυπηρετοῦνται, καὶ ποίαις ἕκαστος αὐτῶν χαίρει. 332.
 η'. Ὅτι μαγγανείαις καθέλκεσθαι, καὶ παρὰ γνώμην ἀναγκάζεσθαι ταῖς ἀνθρωπίναις βουλαῖς ὑπηρετεῖσθαι ὁμολογοῦσι. 333.
 θ'. Ὅτι οὐδὲ ἀφ' ἑαυτῶν ἀναχωρεῖν δύναται. 337.
 ι'. Ὅποιαις μεθόδοις οἱ θαυμάσιοι αὐτῶν θεοὶ τοῖς γόησιν ὑποτάττονται. 341.
 ια'. Ὅτι οἱ δαίμονες, οὓς δὴ θεοὺς ὑπελήφασιν, ἀνθρώποις ἐδίδαξαν τὰς ἰδίας περιεργείας. 345.
 ιβ'. Ὅτι καὶ τὰ ἀγάλματα μαγικῶς αὐτοὶ κατασκευάζειν ἐδίδαξαν. 345.
 ιγ'. Ὅτι καὶ τὰς μορφὰς τῶν ξοάνων αὐτοὶ κατέδειξαν. 345.
 ιδ'. Ὅτι καὶ μαγεύειν προτρέπουσι. 348.
 ιε'. Ὅτι καὶ τὰς ἀψύχους ὕλας φιλοῦσι. 349.
 ις'. Περὶ τῶν ἐκλελοιπότων χρηστηρίων ἔχρυσεν αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων. 349.
 ιζ'. Περὶ τοῦ καὶ θνήσκειν τοὺς δαίμονας, οὓς δὴ ὡς θεοὺς τιμῶσι. 359.
 ιη'. Περὶ τῶν παρὰ τοῖς παλαιοῖς Ἑλλήσι μνημονευόμενων χρηστηρίων. 357.
 ιθ'. Πρὸς τὸν Ἀπόλλω κελεύσαντα δις ἐπτά παῖδας τε καὶ κόρας σφαγησομένους ἐκπέμπεσθαι τοῖς Κρησὶν ὑπὸ Ἀθηναίων. 360.
 κ'. Ὡς πολλῶν θανάτου γέγονεν αἴτιος ὁ Ἀπόλλων διὰ τῆς τῶν χρησμῶν ἀμφιβολίας. 360.
 κα'. Ὡς καὶ τῷ Κροίῳ τῆς οἰκείας ἀρχῆς ἐκπασεῖν δι' ἀμφιβόλου χρησμοῦ κατέστη αἴτιος. 364.
 κβ'. Ὡς ἐπλάνων διὰ τῶν χρησμῶν παίζοντες τοὺς ἐρωτῶντας. 365.

- κγ'. Ὅτι τῷ τῆς ἀσφαλείας σκότῳ τὴν σφῶν ἄγνοιαν ἐπικρύπτουσι. 368.
 κδ'. Ὅτι μηδὲν δυνάμενοι βοηθεῖν ἐν ταῖς τῶν πολέμων συμφοραῖς, δι' ἀμφιβόλων χρησμῶν ἐσοφίζοντο καὶ ἡπάτων τοὺς πρόσφυγας. 369.
 κε'. Τὰ πρὸς Λακεδαιμονίους. 376.
 κς'. Τὸ αὐτὸ Κνιδίοις. 377.
 κζ'. Ὡς τοὺς χρωμένους αὐτοῖς ἐξέμαινον εἰς τὸν κατ' ἀλλήλων πόλεμον. 380.
 κη'. Τὰ περὶ Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίων νομοθέτου, ὅτι μὴ θεοῦ ἄξια. 381.
 κθ'. Ὅτι οὐ περὶ σπουδαίων πραγμάτων τοὺς χρησμοὺς ἐποιοῦντο. 385.
 λ'. Ὅτι κοινοῖς καὶ ἀνθρωπίνους λογισμοῖς τὰ πρακτέα συνεβούλευον. 388.
 λα'. Ὅτι καὶ ἀφιλοσόφως τὰ πολλὰ παρήνουν. 388.
 λβ'. Ὅτι καὶ συνεμερίζοντο τοῖς ἀδικοῦσι. 389.
 λγ'. Ὅτι καὶ τοὺς ποιητὰς τοὺς μηδὲν φιλοσόφου βίου ἄξιον ἐπιθεδεδιγμένους, ἀκρίτως κατὰ τοὺς πολλοὺς ἐνεκωμιάζον. 389.
 λδ'. Ὅτι καὶ πύκτας καὶ ἀθλητὰς τιμαῖς ἰσοθέοις γεραίρειν παρεκελεύοντο. 396.
 λε'. Ὅτι καὶ τοὺς τυράννους ἐκολάκευον. 400.
 λς'. Ὅτι καὶ τὴν ἄψυχον ὕλην σέβειν προσέταττον. 401.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ Σ'. ΒΙΒΛΙΟΥ

- Προοίμιον τῆς ὅλης ὑποθέσεως. 404.
 α'. Ὅτι καὶ ἂν δοκοῦσι μαντεύεσθαι ὑπὸ τῆς τῶν ἄστρων φορᾶς, ὁμοίως ἀνθρώποις καταστοχάζονται. 405.
 β'. Ὅτι καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀναιροῦσιν, ἐξ εἰμαρμένης φάσκοντες καὶ τὰς προαιρέσεις κινεῖσθαι. 408.
 γ'. Ὅτι οὐδὲ τοῖς ἀφιερωμένοις αὐτοῖς ναοῖς κεραυνουμένοις ἐπαρκεῖν ἡδυνήθησαν. 409.
 δ'. Ὅτι διὰ μαγείας φασὶ τὰ τῆς εἰμαρμένης λύεσθαι. 409.
 ε'. Ὅτι καὶ ψεύδονται μαντευόμενοι. 412.
 ς'. Ἀνασκευαστικὰ τοῦ περὶ εἰμαρμένης λόγου. 412.
 ζ'. Ὅπως καὶ αὐτῶν Ἑλλήνων οἱ φιλόσοφοι τὰς τῶν θεῶν αὐτῶν περὶ εἰμαρμένης δόξας ἐρθευτέροις ἀπῆλεγξαν λογισμοῖς ἀπὸ τῶν Οἰνομάχου. 433.